

Studijní stáž Julie Holubcové v Anglii

Ve třetím ročníku svého studia na Waldorfském lyceu se mi podařilo na přelomu listopadu a prosince 2022 uskutečnit výjezd do zahraničí za účelem zdokonalení jazyka a rovněž pro rozšíření obzorů možností waldorfského vzdělávání v jiné zemi. Po dobu čtyř týdnů jsem navštěvovala Ringwood Waldorf School v Anglii. Partnerská Lewis School zařídila všechnu administrativu, dle vyplnění dotazníku s mnoha detaily a mého motivačního dopisu mi byla přiřazena jedna z rodin, které jsou všechny certifikované přímo na ubytování zahraničních studentů. Škola v Ringwoodu má s přijímáním zahraničních studentů letitou zkušenost, jejich přístup byl v tomto velmi profesionální a pro ně i jaksi běžný. Pedagogové i studenti se ke mně chovali po celou dobu nesmírně otevřeně a přátelsky starali se, abych se tu s nimi cítila dobře. Docházela jsem normálně na všechny hodiny se všemi ostatními, pouze jednou týdně měli zahraniční studenti dvě extra hodiny angličtiny na procvičení gramatiky, slovních obrátů či frází, nebo čehokoli, s čím se kdo zrovna potýkal. V prvních dnech pro mne byla pochopitelně výuka dosti náročná – snažit se vůbec vnímat vše v cizím jazyce a potom ještě opravdu pochopit princip probírané látky. Učitelé ale byli všichni velmi tolerantní, vždy mě upozornili, že se nemám bát na cokoli zeptat, klidně několikrát, než tématu porozumím. Ve výuce některých předmětů mne velmi zaujaly inovativní a interaktivní prvky, například v hodině odpolední vědy simulovaná chirurgická operace, nebo pak i zajímavá témata epoch jako historie feminismu ve dvanáctém ročníku. Absolvovala jsem zde polovinu epochy zoologie a Fausta. Učitelé obou předmětů pro mne byli velmi inspirativními osobnostmi a jejich styl výuky si mě zcela získal. Bylo pro mne též velmi zajímavé pozorovat rozdíly jak v přístupu k výuce, tak ve vztahu pedagogů se studenty v porovnání s naší školou, ale celkově jsem se i dozvěděla, jak funguje britský systém vzdělávání obecně, a jak moc se liší od toho našeho.

Ve volném čase jsem se také snažila navštěvovat místní národní památky, kulturu a umění. Skrze všechny lidi, které jsem měla tu čest potkat, jsem se myslím trošku více přiblížila k pochopení britskému způsobu chování, přemýšlení, charakteru, i náhledu na různá společenská témata. Když se teď ohlížím zpět, zní to jako klišé, ale jsem nesmírně vděčná, že jsem mohla tuto zkušenost zažít. Již ale jen ten fakt, že jsem zvládla sama odjet někam, kde nikoho neznám a vše vnímat a komunikovat v cizím jazyce mne nesmírně posílil a posunul vpřed. Pamatuji se, jak jsem před odjezdem váhala, bála se odloučení, pochybovala, jestli to opravdu bude stát za to a jestli je to v mých silách. Nyní mohu ale s klidem prohlásit, že to byl jeden z mých dosavadních nejsilnějších a nejpřínosnějších zážitků v životě, ze kterého budu ještě dlouho čerpat, nejen jazykově, ale i jako z velké osobní zkušenosti.